

РЕШЕНИЕ

№ 178

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 21.05.2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети май през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Ц.***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 174 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началника на Районно управление (РУ)-Брезник към ОД на МВР-Перник против решение № 8 от 13.03.2015г. на Районен съд-Брезник, постановено по НАХД № 135 по описа на съда за 2014г.. С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление (НП) № 14-0249-000229 от 16.10.2014г. на Началник на РУ-Брезник към ОД на МВР-Перник, издадено срещу С.Г.С. ***, с което:

1. за нарушение по чл. 103 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административни наказания „глоба“ в размер на 100 (сто) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца;

2. за нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 (двадесет и четири) месеца;

3. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. (десет лева);

4. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП във вр. с чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. (десет лева).

В жалбата се сочи наличие на касационни основания за отмяна на решението на първата съдебна инстанция поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуален закон. Изразява се несъгласие с изводите на районния съд касателно допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно наказателното производство, на което и основание издаденият правораздавателен акт е отменен. Касаторът в съдебно заседание пледира за уважаване на касационната жалба. Иска атакуваното решение да се отмени като неправилно, а делото да се реши по същество като се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба чрез пълномощника си адв. Заатри оспорва касационната жалба. Пледира за оставяне в сила на съдебния акт като правилен и съобразен с материално правните разпоредби.

Участваият по делото представител на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за основателност на касационната жалба. Предлага решението на районния съд да бъде отменено, а наказателното постановление да се потвърди.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд като писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд се представят възражение от С.Г.С.*** срещу съставения му акт с вх. № 2241/14.10.2014 г. и Справка относно извършена проверка по възражението с изх. № 5953/15.10.2014 г. по описа на РУ - Брезник към ОД на МВР - Перник.

Касационен състав при Административен съд - Перник като съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Брезник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено.

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на Районен съд – Брезник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 12.10.2014 г. около 00:55 часа в с. Кошарево, община Брезник, област Перник С.***, правоспособен водач на МПС, във време на управление на МПС, след подаден звуков и светлинен сигнал от служители на РУ - Брезник към ОД на МВР - Перник с патрулен автомобил, не спрял за проверка. Последван от патрулиращия екип, С. е установен след 200 м, като му е извършена проверка. Водачът не носел у себе си свидетелство за управление на МПС (СУМПС) и свидетелство за регистрация на МПС. Подканен да бъде изпробван за употреба на алкохол С.*** отказал, както отказал да се подложи и на медицинско изследване за наличие на концентрация на алкохол в кръвта. За така установеното със съставяне на акт за нарушение на 12.10.2014г. срещу С.*** е образувано административнонаказателно производство за нарушения на ЗДвП, който акт водачът отказал да подпише. На 14.10.2014 г. в РУ-Брезник към ОД на МВР - Перник е депозирано възражение срещу съставения акт. На 16.10.2014г. производството завършва с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд–Брезник, при извършената служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил порок на производството по налагане на административно наказание, приет за абсолютно съществен и самостоятелно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление. Фактът на издаване на постановения правораздавателен акт на 16.10.2014г. без в НП да е налице произнасяне на наказващия орган във връзка с направеното възражение срещу съставения акт за нарушение е окачествен от решаващия първоинстанционен състав като съществено нарушение на правилото на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. В тази връзка районният съдия е посочил като съществен процесуален порок на производството и липсата на „изчакване“ преди издаване на НП

на извършването на проверка във връзка с направеното възражение срещу акта. На посочените основания и въпреки направените си заключения по правото във връзка с установеното по фактите и изводите за безспорност на извършване на вменените нарушения на ЗДвП, тяхното авторство и вината на наказаното лице, районният съдия е отменил наказателното постановление.

Решението е неправилно.

Касационният съд не споделя изводите на решаващия първоинстанционен състав за допуснато в производството по налагане на административно наказание процесуално нарушение, съществено по своя характер, явяващо се самостоятелно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление. Единствените мотиви за отмяна на постановения правораздавателен акт, изведени в обжалваното решение, са произнасяне в нарушение на разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, както и без да се „изчака проверката” по възраженията на С.***.

Видно от доказателствата, представени включително и пред настоящата инстанция, несъбрани в производството пред районния съд във връзка с изводите му за процесуални пороци е, че след съставяне и предявяване на процесния акт на 12.10.2014г. в тридневния срок по чл. 44, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН, на 14.10.2014 г., С. е депозирал възражение срещу съставения му акт. Проверка във връзка с това възражение е извършена на 15.10.2014г. с мнение за безспорност на нарушенията и тяхното авторство. Т. е. от данните не може да се направи извод, че наказващият орган се е произнесъл без да „изчака“ извършването на проверка във връзка с направеното възражение. Фактът на издаване на процесното НП на основание чл. 53 от ЗАНН, означава преценка на наказващия орган за безспорност на изводите в акта, както от обективна страна, по отношение авторството и факта на извършване на процесните нарушения, така и изводи от субективна страна, касателно вината на наказаното лице и съответствието на предявено административнонаказателно обвинение с материалния закон. Това на практика е отхвърляне на възраженията на С.***, което ведно с липсата на изрично изискване за мотивиране на наказателните постановления, прави неправилни изводите на районния съд. Нормата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН указва на наказващите административно органи преди да се произнесат по съответна преписка да извършат преценка на акта с оглед неговата законосъобразност и обоснованост, както и преценка на възраженията и събраните доказателства, като при необходимост да извърши разследване във връзка със спорните обстоятелства. Именно това е сторено в настоящия случай, с което правото на нарушителя да реализира своята защита, не е ограничено в никаква степен.

Горното е основание за отмяна на решението на районния съд. Тъй като в атакувания съдебен акт районният съдия е направил своите изводи по правото във връзка с фактите касационната проверка за правилно приложение на материалния закон на основа фактите, установени от първата съдебна инстанция не е препятствана, поради което спорът следва да бъде решен в неговото същество, като изводите са следните:

Производството по налагане на процесните административни наказания е протекло при съобразяване с правилата за неговото водене и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Актът е съставен, а наказателното постановление е издадено, от лица, притежаващи материална и териториална компетентност да сторят това. Отказът на нарушителя да подпише акта е удостоверен надлежно по реда на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН посредством подпис на един свидетел с отбелязани име и точен адрес. На С. *** е осигурена възможността да възрази срещу предявените му административнонаказателни обвинения, като наказателно постановление е издадено след проверка във връзка с направените възражения.

По същество районният съд независимо от основанията за отмяна на процесното наказателно постановление е приел за безспорно, както че са извършени и от наказаното лице процесните четири административни нарушения, така и че същите са подведени към относимите материалноправни разпоредби на закона. Касационният съд в настоящия състав споделя тази част от мотивите на първата съдебна инстанция, като на база установеното по фактите приема за безспорно, че на 12.10.2014 г. в 00:55 часа в с. Кошарево, община Брезник, област Перник, С.С., водач на МПС, като не е спрял за проверка във време на управление на МПС при подаден му сигнал от служители на РУ-Брезник, като е управлявал МПС без да носи у себе си СУМПС и свидетелство за регистрация на МПС, което управлява и след като е отказал да му бъдат извършени, както тест с дрегер, така и медицинско изследване за установяване наличие на недопустими концентрации на алкохол в кръвта във време на управление на МПС, е осъществил съставите именно на вменените му четири нарушения на ЗДвП, които като скрепени със санкция, предвиждана от закона, са административни нарушения. Материалният закон в тази му част е приложен правилно и не е налице основание за отмяна на процесното наказателно постановление. Наложените административни наказания са законосъобразно определени съобразно ЗАНН и предвиданото в санкционните разпоредби на ЗДвП като вид, в два от случаите и в задължителната кумулация, поради което са съобразени с правилото на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН. Като размер три от наказанията съответно са наложени в абсолютния закон такъв, поради което не се следва преценка за законосъобразност касателно размера. Що се отнася до размера на всяко едно от кумулативно предвидените две наказания за нарушението по чл. 103 от ЗДвП във вр. с чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, данните по делото сочат на отегчаващо отговорността обстоятелство цялостното поведение на водача и отношението му към нарежданията на органите на реда предвид липсата на каквото и да е изпълнение на разпореждането на полицейските служители да спре. Този факт, ценен ведно с последващите противоречиви показания относно действителната фактическа обстановка, включително и опитите да се докаже управление на автомобила от друго лице към онзи момент, е достатъчен да обоснове налагане на наказания в размери над минимума и към средния за съответното нарушение, поради което решението на наказващия орган в тази му част се явява справедливо и в рамките на закона.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК, касационен състав на Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 8 от 13.03.2015г. на Районен съд - Брезник, постановено по НАХД № 135 по описа на съда за 2014г., като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 14-0249-000229 от 16.10.2014г. на Началник на РУ-Брезник към ОД на МВР-Перник, издадено срещу С.Г.С., с ЕГН *****, с което:

1. за нарушение по чл. 103 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 100 (сто) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца;

2. за нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 (двадесет и четири) месеца;

3. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. (десет лева);

4. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП във вр. с чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. (десет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1./П/

2./П/